

V tomto čísle najdete:

Rozhovor s Veronikou Pospíšilovou – str. 1

Staré pověsti české – str. 4

Dobrý anděl – str. 5

ZŠ a MŠ Dubné

Ročník 15

Číslo 5 - 6

leden – únor 2018

NA ÚVOD

A mají tam Vánoce? A to ony tam ty děti chtějí chodit do školy? A ony chodí do školy rády? Tyto otázky a další podobné zazněly na přednášce o zakládání škol v Kambodži. Jako my se těšíme na Vánoce nebo na prázdniny, tak se těší děti v Kambodži na školu. Lidí, co umějí číst, psát, počítat, je tam něco okolo 30 % a to je málo! Tento problém

se snaží řešit česká cestovatelka Veronika Pospíšilová. Její

http://skola.obecslatina.cz/wp-content/uploads/2016/01/8a30f9fc42abf72020b2190b98264a7d_skola-png.png

vyprávění se týkalo získávání prostředků na stavbu školy i na její provoz. Podělila se s námi o projevy radosti malých kambodžských školáčků. Je škoda, že u nás některé věci bereme jako samozřejmost a nedokážeme si jich dostatečně vážit. Jako právě vzdělání.

Hana Doležalová

ROZHOVOR S VERONIKOU POSPÍŠILOVOU

Jste zakladatelkou organizace Hvězdice, která podporuje vzdělávání dětí v Kambodži. Proč jste se pro tento projekt rozhodla a proč zrovna v Kambodži?

Dalo by se možná spíše říci, že tento projekt se rozhodl pro mě. :) Odjakživa jsem měla velké sociální citění a velkou potřebu pomáhat

jakýmkoli způsobem všem živým bytostem. Odmalička nejím maso a jsem vychovaná tak, že pomáhat tam, kde je potřeba, je vlastně základní morální lidská vlastnost. Když jsem tedy před pěti lety přicestovala poprvé do Kambodži, kde děti ve vesnici Bantayrersey naléhavě potřebovaly školu, neptala jsem se dále proč a snažila jsem se pomoci. A proč škola zrovna v Kambodži? Díky velmi nedávné historii, kdy byla při genocidě v 70. letech Rudými Khmery vymýcena veškerá vzdělanost v Kambodži, tak pokud někde ve světě je opravdu potřeba pomáhat ve vzdělání, tak je to právě v Kambodži. Lidé zde totiž byli masově vyvraždováni nejen za to, že uměli číst a psát, ale třeba i za to, že nosili brýle nebo měli moc hladké ruce, což svědčilo o tom, že se věnují jiné profesi než tvrdé práci na polích.

Takový projekt zaměstná určitě spoustu lidí. Kdo všechno tvoří váš tým?

Jelikož jsem si od samého počátku přála, abych založila organizaci opravdu 100% neziskovou, mnoho lidí se do takto náročné práce, která navíc není placená, bohužel nehrne. U toho, že není placená se ale musím pozastavit. Není to sice práce, která by byla zaplacená finančně, ale za to je to něco, co je vám proplaceno tolika dětskými úsměvy a také velkou radostí, že se tomuto platu stejně žádné peníze nemohou rovnat. Můj tým tedy tvoří v podstatě Kambodžané – můj dlouholetý kamarád Bunhan, pan starosta vesnice Chea Chi, pan koordinátor staveb pan Sarith, mnoho příslušníků Bunhanovy rodiny a z Čech mi pomáhá moje maminka, přítel a občas nějaký dobrovolník.

Poprvé jste byla v Kambodži roku 2012. Jak často tam od té doby jezdíte a jak dlouho tam zůstáváte?

Do Kambodži se snažím lézat každý rok v listopadu na zahájení dalšího ročníku výuky na naší školičce v Bantayrersey, kdy již 4 roky po sobě zde vždy učím, vaříme dětem jídlo a nakupujeme pro ně vše potřebné. Dále, jelikož jsem doktorandkou na FF UK, tak pokud mě univerzita vyšle na nějaký terénní výzkum do Asie, snažím se svá studia ve Vietnamu většinou propojit i s několika dny v Kambodži, protože výstavbou jedné školy má práce zde zdaleka neskončila:)

Jak kambodžské děti vaši pomoc vnímají? Učí se rády?

Kambodžské nebo asijské děti obecně se učí opravdu velmi rády, protože pokud si nemohou dovolit chodit do školy, znamená to většinou, že musí od 5:00 od rána pracovat na polích a pomáhat svým rodičům už od útlého věku s obživou. Pomoc vnímají velice pozitivně a jsou opravdu velice vděčné i za jednu pastelku nebo bonbon, protože mnoho z těchto dětí, věci, které jsou pro nás samozřejmostí, vůbec neznají.

Zajímá nás, kolik dětí je ve skupině a také kterým předmětům je učíte?

Dětí je v každé třídě zhruba 30 a když jsem v Kambodži, máme společně hodinu angličtiny, jógy a výtvarné výchovy. Mnohem podstatnější je ale běžná výuka, která je zajišťována kambodžským ministerstvem vzdělávání. To nám zasílá učitele, které rovněž platí.

Jak se s nimi a v Kambodži vůbec dorozumíváte?

Dorozumívám se částečně khmersky a pak všelijak, tzv. rukama nohama. Anglicky se dětičky učí, ale jsou opravdu velmi maličké, takže vše je pro ně obtížné. Založila jsem základní školu pro ty nejmenší, které si nemohou dovézt do škol vzdálenějších. Máme tedy 3 třídy - školičku, první třídu a druhou třídu.

V naší škole právě probíhá přístavba

několika školních budov. Bude trvat rok a obec Dubné požádala o poskytnutí grantu z Evropské unie. Kolik stojí postavit školu v Kambodži a za jak dlouho je hotová?

Škola v Kambodži o třech třídách z cihel a kvalitních materiálů stojí zhruba 25 000 USD, což je v přepočtu cca půl milionu korun. Samotná výstavba ale trvala u první školy pouze 4 měsíce. Jelikož je velké teplo, Kambodžané pracují úplně každý den od svítání do soumraku, bez jakýchkoli přestávek.

Jakým způsobem získáváte peníze na výstavbu a chod školy?

Finance na výstavby škol, provoz, stipendia pro děti atd. získávám převážně od fyzických osob. Občas se

najde nějaká firma, která poskytne sponzorský dar, ale v podstatě 90% příspěvků jde od prostých občanů, kteří mají srdce na správném místě. Razím teorii, že raději budu vybírat menší částky od většího počtu lidí déle než větší částky od několika firem rychleji. Cílem organizace Hvězdice už totiž dávno není pomoci pouze dětem v Kambodži, ale pomoci i českým lidem dívat se na svět jinak a vážit si toho, v jakém přepychu a blahobytu beze strachu o život můžeme žít.

Zažila jste během svých pobytů v Kambodži něco nepříjemného, či dokonce nebezpečného?

Musím to zaklepat, ale nezažila. Cítím se dnes v

Asii bezpečněji než v Evropě. Lidé v Kambodži totiž žijí podle buddhistických tradic, mezi sebou se snaží si vzájemně pomáhat a každého dne si váží, jako kdyby byl ten jejich poslední. Přestože v Kambodži stavím školy a pomáhám ve vzdělání, často mám dojem, že se mnohem více od všeho a všech zde učím já. Kambodža sice patří mezi země třetího světa, která potřebuje pomoc, ale v mnoha věcech potřebuje

pomoci spíše naše společnost v Čechách od lidí ze zemí třetího světa.

Co byste vzkázala našim čtenářům na závěr?

Měla bych takové přání, které plyne z povídky o Hvězdících, na které je založená moje organizace. I když vhodíte do moře jen jednu hvězdičku a zachráníte jí tím život, má to smysl. Kdykoli budete tedy požádáni o pomoc, neváhejte a nepřemýšlejte, proč něco

neudělat, ale spíše zkuste všechny možné způsoby, abyste pomohli vytvořit svět lepším místem k životu.

Přejeme vám, abyste na svůj projekt získávala dostatek financí a aby se vám dařilo v soukromém i pracovním životě.

Velice děkujeme za rozhovor.

Foto MP a fotogalerie organizace Hvězdice

STARÉ POVĚSTI ČESKÉ

25. 1. k nám přijela s představením Staré pověsti české skupina Pernštejni z Pardubic. Svým vystoupením nám připomněli některé staré pověsti, jako třeba příchod praotce Čecha na horu Říp, moudré, ale u mužů neuznané rozhodnutí kněžny Libuše

nebo Šemíkův skok z vyšehradské skály s Horymírem na hřbetě. V některých scénkách si zahráli i naši spolužáci, což je i nás velmi pobavilo. Také nám předvedli ukázkou šermířského souboje. Celé představení bylo nejen poučné, ale především zábavně

zpracované. Všichni jsme si to užili. Doufáme, že k nám Pernštejni zase brzy zavítají s dalším zajímavým vystoupením.

Gabriela Doschková
Adéla Kotková

Foto MP

DOBRÝ ANDĚL

Žáci naší školy se zapojili do charitativní akce. Po zhodnocení výtěžků z vánočního jarmarku vyzvala třída III. B ostatní třídy, aby se připojily a

přispěly na Dobrého anděla. Organizace Dobrý anděl pomáhá finančními prostředky rodinám, ve kterých některý z členů onemocněl závažnou

chorobou. I když peníze zdraví nikomu nevrátí, všichni dárci mohou sledovat, jak jejich peníze těmto rodinám pomáhají.

Třídy, které se zapojily:

3.A	200,- Kč	6.A	500,- Kč
3.B	500,- Kč + p. Moravcová 300,- Kč	6.B	1 500,- Kč
4.A	200,- Kč	7. tř.	500,- Kč
4.B	200,- Kč	8. tř.	1 000,- Kč
5.A	200,- Kč	9. B	600,- Kč
5.B	1 000,- Kč		
Celkem se vybralo 6 700,- Kč.			

VYCHÁZKA KE KRMELCI

10. 1. se děti z mateřské školy vydaly do lesa, aby v tomto zimním období

přilepšily zvířátkům, pro která je zima také dlouhá a těžko si shánějí potravu.

Do batůžků si s sebou vzaly jablíčka, mrkev, kaštiny, žaludy a jiné

dobrot, které pak u krmelce zvířátkům pěkně nachystaly. Některé stromečky okolo krmelce také nezůstaly holé, děti

na ně navěsily jablíčka, a tak si zvířátka pochutnají na opožděné vánoční nadílce. Děti za zvířátka do lesa chodí rády a moc si

tuto zimní vycházku užívají.

Eva Svitáková
Foto ES

ZOO HLUBOKÁ

Ve dnech **16. a 17. 1.** navštívily mateřskou školu ošetřovatelky zvířat ze ZOO Hluboká nad Vltavou. Přivezly dětem ukázat zvířata, se kterými se běžně v přírodě nesetkají. Jednalo se o ještěrku gekona, madagaskarské šváby, morče, šneka a užovku červenou. Děti již vědí, čím se zvířátka živí,

kde žijí a jak by se k nim při náhodném setkání měly chovat. Poučné a zajímavé vyprávění bylo okořeněno možnostmi si všechna zmíněná zvířátka pohladit, nebo dokonce i vzít do náruče.

Adéla Meškanová
Foto AM

CO ASI NEVÍTE

Proč jenom my Češi máme „ř“?

Podle jedinečné hlásky Ř skutečně poznáte češtinu. Jiné národy ji vyslovit neumějí, protože ji zkrátka ve svém mateřském jazyce nemají. Jak vůbec v češtině tahle hláska vznikla? Došlo k tomu na přelomu 12. a

13. století. V té době ještě v češtině existovaly měkké verze některých souhlásek, které později zmizely – například měkké R. Zkuste si Ř pomalu vyslovit a sledujte, co se ve vašich ústech děje. Všimnete si, jak se mezi

jednotlivými kmity hlásky R objevuje určitý třecí šum, příbuzný sykavkám typu S. Ty se spojily a vzniklo Ř.

Rodina DNES č. 28, 21.
července 2017 (upraveno)

ZÁHADNÝ SVĚT ZVÍŘAT

MARA STEPŇÍ

Mary jsou hlodavci, kteří svým vzezřením připomínají spíš zajíce, jsou ale příbuzné morčatům a dorůstají větší velikosti. Mají hranatý čenich, dlouhé boltce a vysoké štíhlé

<https://img.obrazky.cz/?url=2c270e8e5a8143b6&size=2>

nohy s osrstěnými chodidly a drobnými kopýtky místo drápů. Ocas je krátký a pahýlovitý, po stranách je bíle vroubený. Mary ho používají jako signalizační zařízení při poplachu. Obvykle

vytvářejí menší stádečka, jejichž základem je rodičovský pár. K úkrytu si hrabou nehluboké nory, anebo využívají obydlí jiných větších savců, například pásovců. Jednotlivé páry jsou

celoživotní. Nežijí teritoriálně, ale jednotlivé páry se při pastvě pohybují tak, aby se vzájemně setkávaly co nejméně. Samice přivádí na svět po 77 dnech trvající březosti jedno až

tři mláďata, která kojí následující čtyři měsíce. Mary se dožívají až 15 let.

Junior deník, 26. dubna 2016

ZE SLOHOVÝCH PRACÍ

Kouzelný dub

Byla jednou jedna vesnice beze jména. Ale něco na té vesnici bylo zvláštní. Byl to obrovský dub, který se nacházel uprostřed ní. Nebyl to ledajaký dub, uměl léčit nemoci, udržovat mír mezi lidmi ve vesnici a chránit je před přírodními katastrofami. Hned vedle této vesnice ležela zcela obyčejná vesnice s názvem Zloves. Lidé ze Zlovesi také chtěli využívat magii kouzelného dubu, a tak se začali postupně stěhovat do vedlejší vesnice. To se ale nelíbilo jejich starostovi, a proto chtěl přesunu lidí zabránit. Dlouhé dny a noci přemýšlel o tom, jak stěhování zastavit. Pak ho ale napadlo dojít za starou

čarodějnici a požádat ji o lektvar, který by mohl kouzelný dub otrávit. To, co ho napadlo, také udělal. O pár dní později se tedy vydal za starou čarodějnici a pověděl jí o svém plánu. Čarodějnice souhlasila a rovnou mu lektvar namíchala. Když starosta přišel domů, přestrojil se za chudého žebráka a vyrazil do vesnice, ke kouzelnému dubu. Počkal do noci, až budou všichni spát a lektvar nalil ke kořenům kouzelného dubu. Ráno začal dub usychat a ztrácet svou moc. Vyděšení lidé se seběhli k dubu a zvolali: „Dub, né!“ Slzy těchto dobrých lidí stékali po kořenech

kouzelného dubu, když tu náhle se dub zazelenal zesílil a získal zpět svou moc. Lidé se zaradovali a zlý starosta zchudl a stal se z něho žebrák. Lidé se rozhodli pojmenovat vesnici po kouzelném dubu, a tak vesnice dostala název Dubné.

Klipart

Lucie Dolejší a Jaroslava Pechová

To, co není

Aneta Jílková, Kateřina Panušková, III. B

Pojďte všichni ven,
sněží! - je to sen!
To je to, co se neděje,
k sáňkování není naděje.

Není to trochu škoda?
Že nezamrzla voda?
Že v ty zimní doby
nemůžem vytáhnout boby?

Je to škoda rozhodně,
počasí je nevhodné.
Na kopci není smích,
protože tam není sníh.

Proč je to tak? Kdo to ví?
Ať mi na to odpoví!

RECEPTY

Lahodný pribináček s vanilkovým cukrem

Suroviny:

měkký tvaroh 1 balení
smetana ke šlehání 1 balení
vanilkový cukr 2 ks

dlouho, dokud směs nebude krémová. Podáváme například s jahodami nebo jiným ovocem.

Postup:

Smetanu vyšleháme, přidáme do ní dva vanilkové cukry a dobře promícháme. Přidáme tvaroh a opět vše promícháme. Mícháme tak

Dobrou chuť přeje Tereza Ivanovová.

<https://www.femina.cz/lahodny-pribinacek-s-vanilkovym-cukrem/>

PC HRY

Playerunknown's Battlegrounds

https://wall.alphacoders.com/by_sub_category.php?id=266324&name=PlayerUnknown%27s+Battlegrounds+

Přestože stojí 30 EUR, bortí Playerunknown's Battlegrounds, jeden rekord za druhým – ostatně, prodalo se ho už více než 6 milionů digitálních kopií a za letošní rok je jasnou jedničkou této platformy. Také na Twitchi a Youtube

byste těžko hledali oblíbenější titul.

Pokud jste hráli H1Z1: King of the Kill, nebudete mít s přechodem do Playerunknown's Battlegrounds větší problémy. Obě střílečky se hrají dost podobně. Pro ty, co se s podobnými hrami zatím nesetkali, jen krátce: 100 hráčů seskočí padákem na opuštěný ostrov. Jakmile se dotknou země, rychle se

snaží nashromáždit co nejvíce předmětů v opuštěných domech. Následně vypuká lov na další hráče, protože zde platí opravdu jednoduché pravidlo – na konci vyhrává ten, kdo jako jediný žije. Aby si hráči z nejrůznějších obav neustále nevyklíželi cestu a neschovávali se, je aréna prostřednictvím silového pole neustále zmenšována. Koho dožene modrá bariéra, utrpí trvalé škody a následně umírá.

Ale zatímco H1Z1: King of the Kill neustále tlačí na tempo, což podle mně hře poněkud ubírá na napětí, jde na to Playerunknown's Battlegrounds o něco volněji. To neznamena, že od první vteřiny nebudete létat jako na drátkách, ale na shánění výbavy máte trochu více času. Tam, kde vás

H1Z1 zaplaví samopaly, neprůstřelnými vestami a granáty, v Battleground jsou dobré zbraně spíše raritou. Z takové pistole nebo

brokovnice budete mít opravdovou radost, automatické pušky jsou ještě vzácnější. To ale neznamená, že předmětů je

málo, naopak– ve hře je spousta typů zbraní a vybavení.

M. Fousek a M. Zach

RÉBUS

Uhodni české město. Řešení najdeš v příštím čísle.

Řešení z minulého čísla: SUŠICE

TROCHA HUMORU

Američan a Rus si telefonují.

A: „Ivane, teď říkali v televizi, že tam u vás jsou děsný mrazy, přes -60° C.“

R: „To je blbina, nejvýš tak -20°C.“

A: „No ne, teď to říkali na CNN, prý přes -60°.“

R: „Ale no tak možná někde třeba -25° C, ale to spíš výjimečně.“

A: „No ale ty záběry byly děsné, ty omrzlé silnice, baráky...“

R: „Jo ty myslíš venku???
No tak to jo...“

„Tati, už mě to sáňkování nebaví.“

„Ale synu, jsi na čerstvém vzduchu, nenaříkej a vytáhni mě zase nahoru!“

„Tak jak bylo na horách?“

„Nanic, v novinách psali, že na Šumavě je starý prašan, ale byli tam samí mladí.“

*Přijde v zimě pán domu z venku a ptá se sám sebe:
„Co jsem to chtěl? Aha, najíst se.“*

Nají se a říká: „Ne, to není ono. Napít se.“

Napije se a říká: „Ne, to také není ono. Už to mám, chci se vykoupat.“

Vykoupe se a říká: „Ne! Už to mám, chci si sundat lyže!“

Dva lyžaře zasypala na horách lavina. Najednou ten jeden vidí, jak se k nim blíží záchranářský pes, bernardýn se soudkem, a tak říká tomu druhému: „Hele, nejlepší přítel člověka.“

„No jo, a nese ho pes!“

klipart

POLOLETÍ

Tohle jsme my.
Zdolání školou a doháněním známek

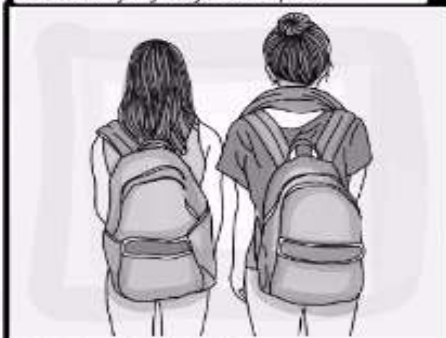
Naštěstí nám vždy někdolepší náladu.
Tentokrát to byla paní co pomáhá v Kambodži.

Další záchrana pro nás je VÍKEND.
Ten si vždycky užijeme naplno.

Pak ale nastane pondělí a my
se cítíme nějak takhle.

Naštěstí to ale vždy zvládneme
a jdeme vesele dál.

Pak je to všechno znovu. Asi se budu
muset dát na yogu.

školní časopis ZŠ Dubné
Ročník 15, číslo 5 – 6, leden – únor 2018

REDAKČNÍ RADA

Magda Palkovičová – šéfredaktor
(magda.palkovicova@zsdubne.cz)

Adéla Meškanová
(adela.meskanova@zsdubne.cz)

Gabriela Doschková

Adéla Kotková

Tereza Ivanová

Anna Brožová

Tereza Velíšková

Radka Moravcová

Hana Doležalová

Redakce děkuje všem spolupracovníkům.